

Een wandeling met Bas de Voogd

CEO Voogd & Voogd

Het is daags na Pasen als wij in een schitterende lentezon onze wandeling langs de gele paaltjes in natuurgebied Meijendell aanvangen. Met een plattegrond voor het geval we verdwalen, flesjes water tegen de dorst en zonnebrillen tegen de zon kan ons eigenlijk niets gebeuren. Een wandeling met de eigenaar van een jubilerende organisatie die niet weg te denken is uit het verzekeringslandschap... en een gesprek over focus, strategie, relaties en de maakbaarheid van het leven...

Ben jij een natuurgenieter?

Terwijl Bas de Voogd opgroeide op de Zuid-Hollandse eilanden, herkent hij zich heel duidelijk in het natuurlandschap van de Meijendellse duinen: "Zeker, ik was als jongetje eigenlijk altijd buiten. De eerste twintig jaar van mijn leven heb ik heel fanatiek gezeild. Ook bracht ik als klein jochie veel tijd door op het landbouwbedrijf van mijn grootvader van moeders kant, ik was heel vaak samen met hem bezig op het land. En hoewel ik er nu eigenlijk te weinig tijd voor heb, houd ik er erg van om 18 holes te lopen of met mijn twee teckels 's avonds of in het weekeinde een flink stuk te wandelen." We zijn aangekomen bij een uitkijkpunt waar een weids uitzicht over het eeuwenoude duinlandschap ons ten deel valt.

100 jaar

Dit jaar bestaat het kantoor Voogd & Voogd, in 1909 begonnen door overgrootvader Hendrik de Voogd als De Voogd's Assurantiekantoor, 100 jaar. Destijds vooral gericht op Zuid-Hollandse en Zeeuwse klanten, is het kantoor uitgegroeid tot een landelijk opererende dienstverlener met 200 medewerkers, drie vestigingen en ruim 1500 aangesloten bemiddelaars. Op zijn i-phone toont Bas een indrukwekkende, veelzeggende foto uit 1953: mannen en vrouwen, kinderen op de arm, vluchtend voor het opkomende water. "Deze foto stond destijds op de voorpagina van het NRC Handelsblad." Aanwijzend: "Dat zijn mijn grootmoeder, mijn grootvader, twee tantes en dat kind op de arm, dat is mijn oom. En kijk, die tiener met die koffer, dat is mijn vader!" Een flink aantal familieleden en ook klanten overleefden de ramp niet. "Verschrikkelijk. En dan ook nog te bedenken dat in de polisvoorwaarden natuurrampen zijn uitgesloten... Het kantoor heeft in die eeuw het nodige meegemaakt: twee wereldoorlogen, de economische crisis, de watersnoodramp..." Het zou een prachtige bekroning op het werk zijn als Bas' voorouders zouden zien hoe het kantoor 100 jaar na de oprichting floreert. Zou zijn grootvader zich nog herkennen in het huidige Voogd & Voogd?

Focus

"Zaker! Er is altijd aandacht geweest voor de proceskant en we werken nog steeds vanuit dezelfde waarden." Het

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

gaat goed met Voogd & Voogd. Kan Bas het succes van de organisatie verklaren? "Ik denk dat de belangrijkste succesfactor 'focus' is: wij hebben keuzes gemaakt, ook om zaken niét te doen. Wij richten ons als volmachtkantoor met name op automotive, maar daar willen we dan ook de beste in zijn. En mijn vader zag al begin jaren zestig dat het nodig was om de administratieve processen op orde te hebben. Wij hebben echt verstand van IT en administratieve processen en kunnen bijvoorbeeld meer dan vijftig verschillende autoverzekeringsproducten moeiteloos geautomatiseerd administreren." Voogd & Voogd groeide steeds door autonome groei en niet door overnames: "Een bewuste keuze. Het voordeel van een familiebedrijf is in deze tijd wellicht vooral dat we niet door aandeelhouders worden gepusht tot versnelde groei of tot investeringen met vreemd geld."

Bas en zijn broer Erik namen het bedrijf ruim tien jaar geleden over van hun vader. Was dat al een logische en voor de hand liggende stap vanaf hun jeugd? "Eigenlijk niet. Er werd bij ons thuis niet continu over het bedrijf gesproken, en ik had niet de 'last' op de nek dat er geen ander pad was dan het overnemen van het kantoor." Wat wilde hij dan worden toen hij twaalf was? Lachend: "Ik dacht dat er iets enorm creatiefs of stoers voor mij was weggelegd, filmregisseur of professioneel zeezeiler of zo. Maar uit alle beroepskeuzetesten kwam eigenlijk onafwendbaar dat een studie Economie of HEAO bij mij zou passen. Ik ben dus netjes én met tegenzin een vervolgopleiding gaan doen (een van de docenten tijdens het mondeling examen zag mij daar voor het eerst) en heb ook mijn eigen actuariael bureau gehad, dat ik in 1997 heb verkocht, om echt bewust zelf te kunnen kiezen voor het overnemen van het bedrijf. En nu geniet ik daar alweer tien jaar van!"

Terwijl vader De Voogd over de schouder mee kijkt? "Absoluut niet, mijn vader heeft het verrassend snel en goed kunnen loslaten. Hij is erg betrokken, maar had al snel door dat mijn broer en ik het bedrijf op een andere wijze zouden gaan leiden dan hij deed. Hij is meer iemand die graag 'in control' is, terwijl ik meer op afstand stuur en mij vooral bezighoud met strategie. Mijn ouders zijn in Spanje gaan wonen en mijn vader laat ons vrij in de wijze waarop we het bedrijf voortzetten. Maar hij logt nog wel dagelijks even in. Erik, mijn jongere broer, is de 'uitvinder' van ons beiden. Hij bemoeit zich niet meer met de dagelijkse algehele leiding, hij had daar geen

plezier in. Hij is in het bedrijf verantwoordelijk voor 'research & development'. We kennen elkaar door en door, en vullen elkaar goed aan."

Balans

Is hij als ondernemer nu eigenlijk altijd aan het werk? "Zeker niet, hoewel ik altijd wel bezig ben in mijn hoofd met plannen en ideeën. Ik heb goed leren relativeren. Ruim acht jaar geleden werd mijn jongste dochter, die nu vijftien is, ernstig ziek: ze bleek acute leukemie te hebben en heeft twee jaar gestreden tegen de ziekte. Afschuwelijk als je een kind ziek van de chemokuren in haar bedje ziet liggen. Dan besef je echt dat je het niet voor het zeggen hebt en dat er belangrijkere dingen zijn dan werken. Fantastisch dat het nu een gezonde meid is!" Bas heeft drie kinderen, een zoon van 21, een dochter van 20 en een dochter van 15 jaar. "Ik was er vroeg bij, ja, ik was 24 toen mijn zoon werd geboren."

De volgende generatie staat klaar om het bedrijf ooit over te nemen? "Geen idee, dat is niet hetgeen me bezighoudt, ook al werkt mijn zoon nu wel even in ons bedrijf. Belangrijk is dat zij hun eigen keuzes maken." Bas scheidde vorig jaar van hun moeder. "Je moet dan vervolgens een nieuwe balans vinden waarbij je intensief contact met je kinderen blijft houden en met elkaar went aan een nieuwe situatie."

In vele opzichten was 2008 dan ook een intensief en ook wel stressvol jaar. Hoe ontspant Bas dan? "Ik houd erg van lekker uit eten gaan. Het is natuurlijk heel modieus, lijkt het wel, om als man van koken te houden. Nou, ik heb er niets mee: laat mij maar lekker tafelen in een restaurant, je zult mij niet snel achter de pannen treffen." Stel dat hij een zestal personen voor een diner bij elkaar zou kunnen brengen, wie zou hij aan tafel uitnodigen? "Jack Nicholson en Meryl Streep, fantastische acteurs! En ik zou ook Obama vragen om aan te schuiven. En dan natuurlijk enkele van mijn dierbaren, onder wie zeker mijn overleden grootmoeder: een sterke vrouw met humor, die ook scherp en cynisch kon zijn. Nog bijna da-

Bas de Voogd (1963) studeerde aan de Hogeschool Rotterdam en startte zijn loopbaan bij Hudig Langeveldt. Hij zette zijn eigen bedrijf op, De Voogd Van der Heide raadgevend actuariel bureau, dat hij verkocht om samen met zijn broer in 1998 het bedrijf van zijn vader over te nemen. Inmiddels leidt hij deze onderneming ruim tien jaar en bereidt hij zich voor op het vieren van het 100-jarig bestaan van de organisatie. Bas de Voogd woont samen met zijn vriendin en haar dochter in Den Haag. Hij heeft drie kinderen van resp. 21, 20 en 15 jaar.

gelijks schiet mij wel een van haar wijsheden door het hoofd ...Dat wordt in elk geval een boeiende avond!"

Strategie

Bas de Voogd houdt ervan om na te denken over de toekomst, scenario's en strategische keuzes. "Een van de beste boeken die ik heb gelezen, is 'Good to Great' van Jim Collins, ik heb daar ook veel van geleerd. Ik lees eigenlijk het liefst managementboeken, een roman pak ik zelden. Ik kan enorm geïnspireerd raken door bijvoorbeeld Grimbert Rost van Tonningen, met wie ik uitgebreid kan sparren over leiderschap en innovatie. Het is prachtig om vervolgens in de dagelijkse praktijk na te denken en steeds weer je bedrijf onder de loep te nemen."

In de afgelopen jaren heeft Bas ook bestuurlijk zijn bijdrage geleverd aan de sector. Zo was hij voorzitter van de NVGA en nam hij deel aan verschillende commissies en werkgroepen. "Heel leerzaam en nuttig om op die manier breder dan je eigen bedrijf te kijken en te kunnen meepraten. Ook over kwaliteitseisen en opleidingsnormen. Dat laatste betekent overigens wel dat ik nu zelf straks in de boeken moet: ik heb donderdag examen om wat noodzakelijke PE-punten te behalen!"

Intussen zijn we weer aangekomen bij ons vertrekpunt, waar een zonnig terras uitnodigend lonkt en waar we ons boeiende gesprek nog even voortzetten. ■

